

OBSAH.

PŘEDMLUVA	5
---------------------	---

I. kapitola. Metody a předpoklady konjunkturní teorie.

1. Zkušenost a teorie.	7
2. Hospodářská skutečnost	9
3. K čemu je třeba matematiky?	10
4. Skutečnost ekonometrická	11
5. Možno hospodářské pojmy vždy exaktně definovati?	11
6. Vědní předmět nauky o hospodářské konjunktuře.	12
7. Tři hlavní úlohy teorie konjunktury.	15
8. Prvý pokus o úplné zjištění základních pohybů hospodářských	16
9. Základní hospodářské pohyby podle E. Wagemanna	17
10. Wagemannovo rozdělení není důsledné	19
11. Spojitý hospodářský pohyb a jeho přerušení jest pouhá fikce	20
12. Interpolace v hospodářských časových řadách má fiktivní smysl	21
13. Musí býti v každé časové řadě obsaženy všechny vývojové složky?	21
14. Vývojovou složku lze různě vykládat, na př. a) kausálně, b) statistickým srovná- váním	22
15. Jak postupovati při rozkladu časových řad.	24
16. Pojem konjunkturního cyklu: a) ve smyslu W. C. Mitchella.	25
β) ve smyslu Wagemannově	26
γ) srovnání obou těchto výkladů	27
17. O podstatě trendu	28
18. O podstatě dlouhých vln	29
19. O metodách „norské školy“	31
20. Konjunkturní politika	32
Dodatek: O indexu Švédské říšské banky	33

II. kapitola. Organisaace konjunkturních ústavů.

1. Typy konjunkturních ústavů	37
2. Seznam hlavních evropských konjunkturních ústavů	38
3. Anglie: London and Cambridge Economic Service	39
4. Belgie: Institut des Sciences Économiques	40
5. Bulharsko: Statističeskí Institut pri Sofijskíia Universitet	41
6. Estonsko: Konjunktuurinstituut	44
7. Holandsko: Centraal Bureau voor Statistiek	44
8. Německo: a) Institut für Konjunkturforschung.	45
b) Institut für Weltwirtschaft und Seeverkehr	48
9. Norsko: Universitetets Økonomiske Institutt.	49
10. Polsko: Instytut badania konjunktury gospodarczych i cen	50
11. Rakousko: Das Österreichische Institut für Konjunkturforschung.	51

DOSLOV	52
------------------	----